

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1650/2525

ย่อ / หลักกฎหมาย

ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การคุ้มครองแรงงาน ลงวันที่ 16 เมษายน 2515 ข้อ 75 วรรคแรก มิได้หมายความว่าเมื่อลูกจ้างชั่วคราวทำงานติดต่อกันเกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันแล้วจะมีสิทธิ เช่นเดียวกับลูกจ้างประจำตั้งแต่วันเริ่มเข้าทำงานแต่หมายความว่าลูกจ้างจะมีฐานะเช่นเดียวกับ ลูกจ้างประจำตั้งแต่วันที่ทำงานที่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันเป็นต้นไปโจทก์เป็นลูกจ้างชั่วคราวจําเลยรวม 154 วันจึงออกจากการงานแสดงว่าโจทก์ทำงานในฐานะลูกจ้างประจำยังไม่ครบหนึ่งร้อยยี่สิบวันโจทก์ จึงยังไม่มีสิทธิได้รับค่าชดเชย

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า จําเลยจ้างโจทก์เป็นลูกจ้างชั่วคราว ต่อมาจําเลยเลิกจ้างโจทก์โดยโจทก์ไม่ได้กระ ทำผิด และไม่จ่ายค่าชดเชยตามกฎหมาย ขอให้บังคับจําเลยจ่ายค่าชดเชยพร้อมด้วยดอกเบี้ยแก่ โจทก์จําเลยให้การว่า โจทก์เป็นลูกจ้างชั่วคราวทำงานไม่ติดต่อกัน จําเลยจ้างมาทำงานเฉพาะเวลา มีงานให้ทำโดยได้แจ้งขออนุญาตไปที่กรมแรงงานศาลแรงงานกลางพิพากษายกฟ้องโจทก์ที่ 2, ที่ 3 อุทธรณ์ต่อศาลฎีกาศาลฎีกาแผนกคดีแรงงานวินิจฉัยว่า คดีมีปัญหาว่าโจทก์เป็นลูกจ้างชั่วคราว ของจําเลยมีกำหนด 154 วัน โจทก์มีสิทธิได้รับค่าชดเชยหรือไม่ พิเคราะห์แล้วตามประกาศ กระทรวงมหาดไทย เรื่อง การคุ้มครองแรงงาน ลงวันที่ 16 เมษายน พ.ศ. 2515 ข้อ 75 วรรคแรก กำหนดว่า ให้ลูกจ้างชั่วคราวซึ่งทำงานติดต่อกันเกินหนึ่งร้อยยี่สิบวัน โดยรวมวันหยุดวันลา และ วันที่นายจ้างสั่งให้หยุดงานเพื่อประโยชน์ของนายจ้าง มีสิทธิเช่นเดียวกับลูกจ้างประจำนับตั้งแต ่วันทำงานที่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันเป็นต้นไป หมายความว่า ลูกจ้างชั่วคราวจะมีสิทธิเช่นเดียวกับ ลูกจ้างประจำหรือลูกจ้างชั่วคราวจะมีฐานะเช่นเดียวกับลูกจ้างประจำตั้งแต่วันที่ทำงานที่เกิน หนึ่งร้อยยี่สิบวันเป็นต้นไป เช่นสิทธิของลูกจ้างประจำจะได้ค่าชดเชยจะต้องทำงานติดต่อกันครบ หนึ่งร้อยยี่สิบวัน เมื่อลูกจ้างชั่วคราวเปลี่ยนฐานะมา มีสิทธิเช่นเดียวกับลูกจ้างประจำก็ต้อง ทำงานในฐานะลูกจ้างประจำจนครบหนึ่งร้อยยี่สิบวันจึงจะมีสิทธิได้รับค่าชดเชยมิได้หมายความว่า เมื่อลูกจ้างชั่วคราวทำงานติดต่อกันเกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันแล้วจะมีสิทธิเช่นเดียวกับลูกจ้างประจำตั้ง แต่วันเข้าทำงาน หรือเปลี่ยนฐานะมา มีสิทธิเช่นเดียวกับลูกจ้างประจำตั้งแต่วันเริ่มเข้าทำงาน โจทก์ทำงานติดต่อกันตั้งแต่วันที่มิได้สิทธิหรือมีฐานะเช่นเดียวกับลูกจ้างประจำยังไม่ครบหนึ่งร้อย ยี่สิบวัน โจทก์จึงยังไม่มีสิทธิได้รับค่าชดเชยศาลแรงงานกลางพิพากษาชอบแล้วพิพากษายืน ดู ฉบับย่อฎีกาตัดสินเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมายคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1650/2525นางสาวดาราร วัณย์ ตูลาธน กับพวกโจทก์บริษัทเอนเนสโก้ จำกัดจําเลย ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การ คุ้มครองแรงงาน ข้อ 2, ข้อ 46(1), ข้อ 75 ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ 6) ลงวันที่ 31กรกฎาคม พ.ศ.2521 ข้อ 2ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การคุ้มครอง แรงงาน ลงวันที่ 16 เมษายน 2515 ข้อ 75 วรรคแรก มิได้หมายความว่าเมื่อลูกจ้างชั่วคราวทำงาน ติดต่อกันเกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันแล้วจะมีสิทธิเช่นเดียวกับลูกจ้างประจำตั้งแต่วันเริ่มเข้าทำงานแต่ หมายความว่าลูกจ้างจะมีฐานะเช่นเดียวกับลูกจ้างประจำตั้งแต่วันที่ทำงานที่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวัน เป็นต้นไปโจทก์เป็นลูกจ้างชั่วคราวจําเลยรวม 154 วันจึงออกจากการงานแสดงว่าโจทก์ทำงานในฐานะ

ลูกจ้างประจำยังไม่ครบหนึ่งร้อยยี่สิบวัน โจรทังจึงยังไม่มีสิทธิได้รับค่าชดเชย โจรทังฟ้องว่า จำเลยจ้าง โจรทังเป็นลูกจ้างชั่วคราว ต่อมาจำเลยเลิกจ้างโจรทังโดยโจรทังไม่ได้กระทำผิด และไม่จ่ายค่าชดเชย ตามกฎหมาย ขอให้บังคับจำเลยจ่ายค่าชดเชยพร้อมด้วยดอกเบี้ยแก่โจรทังจำเลยให้การว่า โจรทัง เป็นลูกจ้างชั่วคราวทำงานไม่ติดต่อกัน จำเลยจ้างมาทำงานเฉพาะเวลาม้งงานให้ทำโดยได้แจ้งขอ คนงานไปที่กรมแรงงานศาลแรงงานกลางพิพากษายกฟ้องโจรทังที่ 2, ที่ 3 อุทธรณ์ต่อศาลฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีแรงงานวินิจฉัยว่า คดีมีปัญหาว่าโจรทังเป็นลูกจ้างชั่วคราวของจำเลยมีกำหนด 154 วัน โจรทังมีสิทธิได้รับค่าชดเชยหรือไม่ พิเคราะห์แล้วตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การคุ้มครองแรงงาน ลงวันที่ 16 เมษายน พ.ศ. 2515 ข้อ 75 วรรคแรก กำหนดว่า ให้ ลูกจ้างชั่วคราวซึ่งทำงานติดต่อกันเกินหนึ่งร้อยยี่สิบวัน โดยรวมวันหยุดวันลา และวันที่นายจ้างสั่ง ให้หยุดงานเพื่อประโยชน์ของนายจ้าง มีสิทธิเช่นเดียวกับลูกจ้างประจำนับตั้งแต่วันที่งานที่เกิน หนึ่งร้อยยี่สิบวันเป็นต้นไป หมายความว่า ลูกจ้างชั่วคราวจะมีสิทธิเช่นเดียวกับลูกจ้างประจำหรือ ลูกจ้างชั่วคราวจะมีฐานะเช่นเดียวกับลูกจ้างประจำตั้งแต่วันที่งานที่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวัน เป็นต้นไป เช่นสิทธิของลูกจ้างประจำจะได้ค่าชดเชยจะต้องทำงานติดต่อกันครบหนึ่งร้อยยี่สิบวัน เมื่อลูกจ้างชั่วคราวเปลี่ยนฐานะมา มีสิทธิเช่นเดียวกับลูกจ้างประจำก็จะต้องทำงานในฐานะ ลูกจ้างประจำจนครบหนึ่งร้อยยี่สิบวันจึงจะมีสิทธิได้รับค่าชดเชยมิได้หมายความว่าเมื่อ ลูกจ้างชั่วคราวทำงานติดต่อกันเกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันแล้วจะมีสิทธิเช่นเดียวกับลูกจ้างประจำตั้งแต่วันที่เข้าทำงาน หรือเปลี่ยนฐานะมา มีสิทธิเช่นเดียวกับลูกจ้างประจำตั้งแต่วันที่เริ่มเข้าทำงาน โจรทังทำงานติดต่อกันตั้งแต่วันที่ มีสิทธิหรือมีฐานะเช่นเดียวกับลูกจ้างประจำยังไม่ครบหนึ่งร้อย ยี่สิบวัน โจรทังจึงยังไม่มีสิทธิได้รับค่าชดเชยศาลแรงงานกลางพิพากษาชอบแล้วพิพากษา ยืน(สมศักดิ์ ปาลวัฒน์วิไชย-ขจร หะวานนท์-สมบุรณ์ บุญภินันท์)แหล่งที่มา กองผู้ช่วยผู้พิพากษา ศาลฎีกาแผนกหมายเลขคดีศาลฎีกาหมายเลขคดีศาลชั้นต้นหมายเลขคดีแดงศาลชั้นต้น หมายเหตุคำพิพากษา: โจรทังฟ้องว่า จำเลยจ้างโจรทังเป็นลูกจ้างชั่วคราว ต่อมาจำเลยเลิกจ้างโจรทัง โดยโจรทังไม่ได้กระทำผิด และไม่จ่ายค่าชดเชยตามกฎหมาย ขอให้บังคับจำเลยจ่ายค่าชดเชย พร้อมด้วยดอกเบี้ยแก่โจรทังจำเลยให้การว่า โจรทังเป็นลูกจ้างชั่วคราวทำงานไม่ติดต่อกัน จำเลยจ้าง มาทำงานเฉพาะเวลาม้งงานให้ทำโดยได้แจ้งขอคนงานไปที่กรมแรงงานศาลแรงงานกลางพิพากษา ยกฟ้องโจรทังที่ 2, ที่ 3 อุทธรณ์ต่อศาลฎีกาศาลฎีกาแผนกคดีแรงงานวินิจฉัยว่า คดีมีปัญหาว่าโจรทัง เป็นลูกจ้างชั่วคราวของจำเลยมีกำหนด 154 วัน โจรทังมีสิทธิได้รับค่าชดเชยหรือไม่ พิเคราะห์แล้ว ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การคุ้มครองแรงงาน ลงวันที่ 16 เมษายน พ.ศ. 2515 ข้อ 75 วรรคแรก กำหนดว่า ให้ลูกจ้างชั่วคราวซึ่งทำงานติดต่อกันเกินหนึ่งร้อยยี่สิบวัน โดยรวมวันหยุดวัน ลา และวันที่นายจ้างสั่งให้หยุดงานเพื่อประโยชน์ของนายจ้าง มีสิทธิเช่นเดียวกับลูกจ้างประจำ นับตั้งแต่วันที่งานที่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันเป็นต้นไป หมายความว่า ลูกจ้างชั่วคราวจะมีสิทธิ เช่นเดียวกับลูกจ้างประจำหรือลูกจ้างชั่วคราวจะมีฐานะเช่นเดียวกับลูกจ้างประจำตั้งแต่วันที่งาน ที่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันเป็นต้นไป เช่นสิทธิของลูกจ้างประจำจะได้ค่าชดเชยจะต้องทำงานติดต่อกัน ครบหนึ่งร้อยยี่สิบวัน เมื่อลูกจ้างชั่วคราวเปลี่ยนฐานะมา มีสิทธิเช่นเดียวกับลูกจ้างประจำก็จะต้อง ทำงานในฐานะลูกจ้างประจำจนครบหนึ่งร้อยยี่สิบวันจึงจะมีสิทธิได้รับค่าชดเชยมิได้หมายความว่าเมื่อ ลูกจ้างชั่วคราวทำงานติดต่อกันเกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันแล้วจะมีสิทธิเช่นเดียวกับลูกจ้างประจำตั้งแต่วันที่เข้าทำงาน หรือเปลี่ยนฐานะมา มีสิทธิเช่นเดียวกับลูกจ้างประจำตั้งแต่วันที่เริ่มเข้าทำงาน โจรทังทำงานติดต่อกันตั้งแต่วันที่ มีสิทธิหรือมีฐานะเช่นเดียวกับลูกจ้างประจำยังไม่ครบหนึ่งร้อย

ยี่สิบวัน โจทก์จึงยังไม่มีสิทธิได้รับค่าชดเชยศาลแรงงานกลางพิพากษาชอบแล้วพิพากษายืน ดูฉบับย่อฎีกาตัดสินเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมายคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1650/2525นางสาวดารารัตน์ ตูลาธน กับพวกโจทก์บริษัทเอนเนสโก้ จำกัดจำเลย ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การคุ้มครองแรงงาน ข้อ 2, ข้อ 46(1), ข้อ 75 ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ 6) ลงวันที่ 31กรกฎาคม พ.ศ.2521 ข้อ 2ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การคุ้มครองแรงงาน ลงวันที่16 เมษายน 2515 ข้อ 75 วรรคแรก มิได้หมายความว่าเมื่อลูกจ้างชั่วคราวทำงานติดต่อกันเกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันแล้วจะมีสิทธิเช่นเดียวกับลูกจ้างประจำตั้งแต่วันเริ่มเข้าทำงานแต่หมายความว่าลูกจ้างจะมีฐานะเช่นเดียวกับลูกจ้างประจำตั้งแต่วันที่ทำงานที่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันเป็นต้นไปโจทก์เป็นลูกจ้างชั่วคราวจำเลยรวม 154 วันจึงออกจากงานแสดงว่าโจทก์ทำงานในฐานะลูกจ้างประจำยังไม่ครบหนึ่งร้อยยี่สิบวันโจทก์จึงยังไม่มีสิทธิได้รับค่าชดเชยโจทก์ฟ้องว่า จำเลยจ้างโจทก์เป็นลูกจ้างชั่วคราว ต่อมาจำเลยเลิกจ้างโจทก์โดยโจทก์ไม่ได้กระทำผิด และไม่จ่ายค่าชดเชยตามกฎหมาย ขอให้บังคับจำเลยจ่ายค่าชดเชยพร้อมด้วยดอกเบี้ยแก่โจทก์จำเลยให้การว่า โจทก์เป็นลูกจ้างชั่วคราวทำงานไม่ติดต่อกัน จำเลยจ้างมาทำงานเฉพาะเวลามีงานให้ทำโดยได้แจ้งขอคนงานไปที่กรมแรงงานศาลแรงงานกลางพิพากษายกฟ้องโจทก์ที่ 2, ที่ 3 อุทธรณ์ต่อศาลฎีกาศาลฎีกาแผนกคดีแรงงานวินิจฉัยว่า คดีมีปัญหาว่าโจทก์เป็นลูกจ้างชั่วคราวของจำเลยมีกำหนด 154 วัน โจทก์มีสิทธิได้รับค่าชดเชยหรือไม่ พิเคราะห์แล้วตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการคุ้มครองแรงงาน ลงวันที่ 16 เมษายน พ.ศ. 2515 ข้อ 75 วรรคแรก กำหนดว่า ให้ลูกจ้างชั่วคราวซึ่งทำงานติดต่อกันเกินหนึ่งร้อยยี่สิบวัน โดยรวมวันหยุดวันลา และวันที่นายจ้างสั่งให้หยุดงานเพื่อประโยชน์ของนายจ้าง มีสิทธิเช่นเดียวกับลูกจ้างประจำนับตั้งแต่วันที่ทำงานที่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันเป็นต้นไป หมายความว่า ลูกจ้างชั่วคราวจะมีสิทธิเช่นเดียวกับลูกจ้างประจำหรือลูกจ้างชั่วคราวจะมีฐานะเช่นเดียวกับลูกจ้างประจำตั้งแต่วันที่ทำงานที่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันเป็นต้นไป เช่นสิทธิของลูกจ้างประจำจะได้ค่าชดเชยจะต้องทำงานติดต่อกันครบหนึ่งร้อยยี่สิบวันเมื่อลูกจ้างชั่วคราวเปลี่ยนฐานะมา มีสิทธิเช่นเดียวกับลูกจ้างประจำก็จะต้องทำงานในฐานะลูกจ้างประจำจนครบหนึ่งร้อยยี่สิบวันจึงจะมีสิทธิได้รับค่าชดเชยมิได้หมายความว่าเมื่อลูกจ้างชั่วคราวทำงานติดต่อกันเกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันแล้วจะมีสิทธิเช่นเดียวกับลูกจ้างประจำตั้งแต่วันเข้าทำงาน หรือเปลี่ยนฐานะมา มีสิทธิเช่นเดียวกับลูกจ้างประจำตั้งแต่วันเริ่มเข้าทำงานโจทก์ทำงานติดต่อกันตั้งแต่วันที่มิสิทธิหรือมีฐานะเช่นเดียวกับลูกจ้างประจำยังไม่ครบหนึ่งร้อยยี่สิบวัน โจทก์จึงยังไม่มีสิทธิได้รับค่าชดเชยศาลแรงงานกลางพิพากษาชอบแล้วพิพากษายืน

องค์คณะ

สมศักดิ์ ปาลวัฒน์วิไชย · ขจร หะวานนท์ · สมบูรณ์ บุญภินนท์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/1650/2525>